

PŘÍVOZNÍK

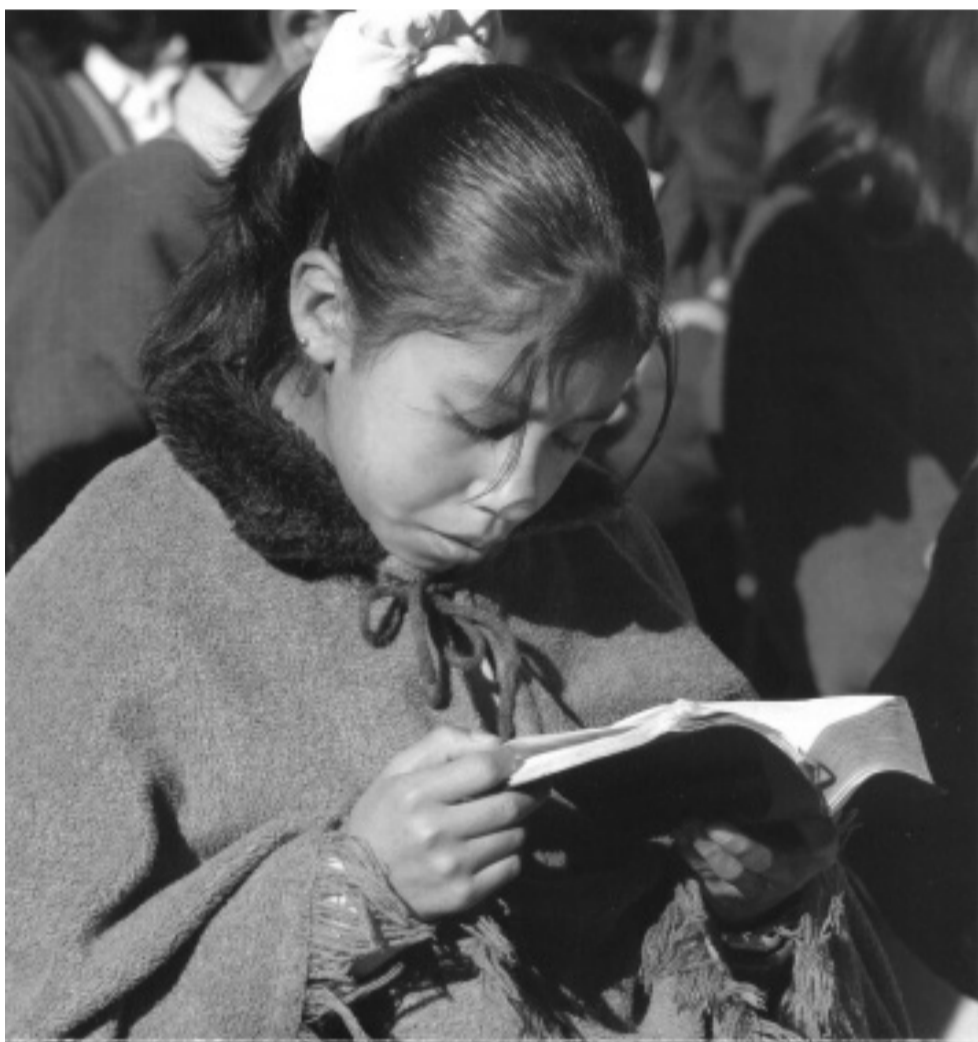

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI OSTRAVA - PŘÍVOZ

<http://privoz.farnost.cz/privoznik>

LISTOPAD 2007 ČÍSLO 8

Dny Bible 2007

Již tradičně s nadcházejícím podzimem vyhlášíme ve všech církvích Dny Bible, jejichž cílem je:

- v každém sboru a farnosti zaměřit jednu bohoslužbu na téma Bible,
- informovat o činnosti biblických společností,
- modlit se za to, aby Boží slovo promlouvalo do životů lidí v dnešní době,
- uspořádat sbírku na podporu činnosti biblických společností.

Bez ochotných dárců by některé biblické společnosti vůbec neexistovaly,

jiné by zdaleka nemohly konat svoji práci v takovém rozsahu jako doposud. Příkladem je biblická společnost v Argentině, kterou jsme zvolili jako téma letošních Dnů Bible. Argentina je jednou z nejchudších jihoamerických zemí, ve kterých distribuce Biblí jde ruku v ruce s charitativní pomocí ve slumech, sirotčincích, ve školách v odlehlých oblastech, mezi bezdomovci apod...

Také Česká biblická společnost může uskutečňovat řadu neziskových projektů a různým způsobem sloužit cír-

kvím a křesťanským organizacím díky finančním darům církví a jednotlivců. V uplynulém období jsme investovali statisíce korun do vývoje nových produktů, především nové, ještě přehlednější a zároveň lépe čitelné sazby Českého ekumenického překladu Bible. Začali jsme vydávat Bibli ve velkém písmu, určenou pro lidi, kteří mají zrakové potíže. Naši literaturou jsme podpořili práci některých církevních organizací, jako je Vězeňská duchovní služba, Dorostová unie, nebo Celostátní setkání mládeže v Táboře. Bez vaší štědré podpory bychom takovou službu nemohli konat.

Jsmo vděční Bohu za to, že v České republice máme jednu biblickou společnost a jeden společný ekumenický překlad Bible, který slouží všem církvím bez rozdílu. Děkujeme církvím za jejich podporu – jak prostřednictvím jejich zástupců, kteří tvoří řídicí výbor České biblické společnosti, tak za modlitby a finanční dary. S přáním Božího požehnání

*Mons. Josef Koukl,
místopředseda výboru ČBS
Pavel Novák,
ředitel ČBS*

ÚVODNÍK

Senioři

Poslední „novinkou“ v naší farnosti jsou Večery chval. Je to sice čerstvá záležitost, ale existuje už pár měsíců. Zájem o tento způsob uctívání Boha je přiměřený našim podmínkám, to znamená zástupy tam nejsou. Rodí se ještě jedna skutečnost, což je společenství seniorů. Tento porod trvá poměrně dlouho. První pokusy o vznik byly v době po opravách fary v roce 1998, čímž se získaly nové prostory po vystěhování Městského archivu. Začátkem roku 2001 nějakou dobu fungovalo seniorské společenství pod vedením JUDr. Evy Teicherové. Skoro ve stejný čas organizovala dobrovolnické hnutí v ostravské charitě a proto se nemohla už tolik věnovat našim seniorům. Důsledkem toto společenství zaniklo. Doufám, že se zase podaří oživit v naší farnosti setkávání lidí třeba v dopoledních hodinách za účelem vzdělávání, společného sdílení, modlitby, povzbuzení a příjemného strávení času. Chci zvláště povzbudit všechny, kteří dosud neprojevíli zájem o společenství, aby to zkusili. Každý člověk může být pro nás obohacením a také každého my můžeme obohatit. Dejme se do toho ve Jménu Páně.

Bogdan Stępień, OSPPE

Pout' farnosti

Leśniów, Foto: Jan Košárek

Jako každý rok, i letos jsme vyjeli na pouť, tentokrát do Polska, a to na dvě místa: nejdříve do Leśniowa a poté na Jasnou Horu v Čenstochové.

Vyjížděli jsme brzy ráno, ještě za tmy, od přívozkého kostela. Autobus byl tentokrát plný. Cestu jsme zahájili modlitbou. A tak jako celý svůj pozemský život zasvěcujeme Bohu, tak i tento den jsme plně odevzdali do rukou Božích.

Pouť se dá jednoduše pojmenovat jako cesta s Bohem a k Bohu. Každá pouť je v podstatě malou ukázkovou zmenšeninou celého křesťanského života, který je taky poutí. Putujeme z místa A do místa B. A je to tak dobře. Pokud tento pohyb v křesťanském životě chybí, pak je něco špatně. A jistý moudrý člověk k tomu poznamenal, že když se dostaneme do bodu B, pak máme jít k bodu C, abychom neustrnuli a stagnací se nedostali zpět do bodu A, což by asi bylo horší, než na

počátku. Toto určitě platí nejen pro fyzický pohyb, ale hlavně pro pohyb duchovní.

Tak jsme byli pěkně v pohybu. Autobus nás v pohodlí dovezl na hranice a dále pak směrem k Leśniowu. Rozednilo se, sluníčko krásně svítlo. V poutním kostele v Leśniowě nás srdečně přivítali a pověděli nám o historii místa. Dnes zde sídlí Paulíni, kteří mají toto poutní místo na starosti. Zazpívali jsme modlitby, nabrali vodu z pramene a jeli jsme dál.

Na Jasně Hoře v Čenstochové je komplex budov, které na sebe vzájemně navazují. Je zde krásná bazilika. S ní sousedí velká kaple s uctívaným obrazem Panny Marie a s malou adorační kaplí v patře. Další kaple naproti přes nádvoří je celá vyhrazena svátosti smíření. Před zpovědnicemi tu dennodenně stojí zástupy lidí, kteří se zde zpovídají. V komplexu se nachází také muzeum, obchod s upomínkovými předměty, a další. Celé

toto duchovní centrum zpravují Paulíni. Otec Bogdan byl ve svém živlu, prostě (jako) doma.

První akcí, kterou jsme po našem příjezdu na Jasnou Horu podnikli, bylo slavení mše svaté v jedné z bočních kaplí baziliky, v kapli zasvěcené Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu. Byli jsme tedy u cíle pouti. Stejně tak u cíle naší pozemské pouti staneme před Ježíšovým srdcem a doufáme, že vkročíme do Jeho srdce a budeme přebývat v Jeho srdci navždy. V kapli při slavení mše svaté jsme už byli v Jeho srdci. Srdce je symbolem středu lidské bytosti, symbolem lásky. Bůh se svou láskou přichází k nám a má otevřené srdce pro každého člověka. „Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě slitovně na své srdce“ (Jer 31,3). „V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás...“ (1Jan 4, 10). Člověku se ideálně jako odpověď nabízí slova žalmisty: „Bůh je navždy skála mého srdce a můj podíl.“ (Žl 73,26).

Po mši svaté jsme si prohlédli a „promodlili“ celé místo. Odpoledne jsme se vydali domů. K našemu kostelu v Přívoze jsme přijeli již za tmy. S velikým díkůvzdáním, duchovně obohaceni a proměněni, rozešli jsme se do svých domovů. Těšíme se na další pouť a prosíme Tě, Pane, Bože náš, proměňuj nás stále, den co den, na naší velké životní cestě s Tebou a k Tobě. Amen.

jm

KRÁTCE

Ve dnech 19. - 21. 10. proběhlo potáborové setkání ve Spálově.

Sbírkou na misie z misijní neděle 21. 10. jste přispěli částkou 17.680,- Kč.

Na opravy kostela 28. 10. 6.546,- Kč. Pán Bůh zaplat'.

V našem kostele probíhají každou poslední neděli v měsíci Večery chval. Bližší informace najdete na internetových stránkách jejichž „náhled“ jsme pro vás připravili na následující straně.

V listopadu bude pravidelný úklid kostela 05. a 26. 11. od 15⁰⁰ hodin. Děkujeme vám za vaši pomoc.

V neděli 18. 11. v 18⁰⁰ hodin se koná na faře zasedání Pastorační rady farnosti.

V sobotu 23. 11. v 17⁰⁰ hodin je Koncert duchovní hudby Pěveckého sdružení Ostrava.

V adventní době budou bývat ranní mše svaté - roráty každý den v 7⁰⁰ hodin (mimo neděle a 08. 12.).

V současné době probíhá nácvik vánoční hry, která netradičním způsobem vypráví vánoční příběh o Ježíši. V naší farnosti se bude hrát 30. 12.

redakce

Večery chval na internetu

Již nějaký ten týden můžeme na internetu najít zajímavé informace o Večerech chval, které delší dobu probíhají v naší farnosti. Nově se můžeme na tyto stránky připojit také i přes oficiální farní stránky.

<http://vecerychval.atlasweb.cz/>

VEČERY CHVAL v římskokatolické farnosti Ostrava - Přívoz

Jednotlivá setkání

příští setkání

minulá setkání

slova

O chválách

co to jsou chvály

vlajky

co zpíváme

kdo zpívá

Ostatní

odkazy

kontakt

hlavní stránka

naši pozornost, oslavu; Jemu náleží všechna sláva a díky. A modlitba chval právě toto všechno obsahuje.

Je nejběžnější chválit Pána písněmi - zpívat Mu ze srdce písně díky. Proto se i písním, které jsou za tímto účelem skládány a textově takto přímo chválí a oslavují Pána, říká chvály (angl. "worship"). I my na našich setkáních chceme Pána takto chválit především písněmi.

Proč chválit?

Jak už je na úvodní stránce napsáno, žalm 100 nás učí, že do Boží přítomnosti se dostáváme skrze chválu. Když Pána chválíme jak je dobrý, rozprostíráme tak nad sebou Jeho pravdu, která osvobozuje, pročišťuje a povzbuzuje. Nikdy jej nemůžeme "přechválit".

Ale tím nejpádnejším důvodem proč chválit je On. Je psáno: "Pohled'te k Němu ať

se rozveselíte". Jediným důvodem Jej chválit by tedy měl být Bůh sám a naše touha po něm. On nás tak může zahrnout svým požehnáním a milostí. Není nikdo kdo by si tolik zasloužil chválu čest a díky, než On!

Jak a kdy chválit?

Písmo nás vybízí, abychom Jej chválili neustále a to celým

Pána", které již žije v Jeho království, dýchá jeho vzduch; srdce, které se nechvěje a neděsí, protože přijalo Pána a On tam žije v celé své plnosti; srdce, které věrně v lásce se sklání před Bohem. Po tomto toužíme a chceme se to společně učit na našich setkáních. Bůh nikdy neodmítne upřímné srdce!

Jsme v čase, kdy Jej

Uctívání vlajkami

Foto z internetových stránek Večery chval

svým životem. Je to spíše postoj srdce, než něco vyřčeného. Je to srdce otevřené Bohu, s neustálou vděčností přijímající Jeho lásku. Je to "srdce u

můžeme uctívat kdekoliv a kdykoliv a to "v Duchu a v pravdě". Nechme se tímto proměnit k nesení dobrého ovoce!

Tomáš Pind'ák

Co zde najdeme?

Především aktuální termíny těchto setkání, které probíhají každou poslední neděli v měsíci v 19⁰⁰ hodin.

Co to jsou "chvály"?

Chvála je modlitba, kterou vyvyšujeme a oslavujeme našeho Boha; chválíme ho a uctíváme prostě proto, že je to Bůh. Je dokonalý, je ten jediný, který si zaslouží veškerou

Náboženské vědomí v ČR

Ilustrační foto ze Svatováclavského jarmarku

Hovořit o náboženském vědomí v České republice je docela obtížné již proto, že obecně lze českou společnost označit za ateistickou. Kdybychom se dotázali většího počtu našich obyvatel na to, co jim říká mnohem jednodušší pojem „církve“, tak jejich odpovědi by byly s velkou pravděpodobností dostatečně zmatené a pojem by vůbec nevystihovaly a to i přesto, že naše země patří z historického pohledu k zemím, jejíž vývoj byl nezbytně závislý na církvi.

Církev totiž byla ta „organizace“, která zabezpečovala a starala se o školství.

O tom, že tyto historické skutečnosti a znalosti jsou již dávno zapomenuty, svědčí stručný pokus, který jsem udělal v Ostravě, kde jsem tuto otázku položil a tak máte možnost si přečíst reakci dotázaných. Nejenom že neví o tom co to církve je a považují ji většinou za nějakou společenskou

organizaci typu spolku zahrádkářů, ale neví ani nic o náboženství. A neví-li lidé obecně co je církve, dost těžce se mohou vypořádat s pojmem náboženského vědomí. Vezmeme-li však v úvahu již uvedené skutečnosti, můžeme se oblastí náboženského vědomí zabývat i z jiného pohledu a sice toho, jak se na ně dívají lidé, kterým je blízký i jiný názor než ateismus a kteří věří v Boha bez ohledu na to, jak si jej ve své víře představují. Vybral jsem několik výpovědí lidí:

„Co mě může napadnout? Jsem křesťanka, měla jsem křtěné i děti.“

„Každý má nějakou svoji církve. Jak někdo věří, tak věří, jak nevěří, tak nevěří. Jsou většinou Jehovova víra, církve bratrská.“

„Tak to se mi vybaví svátky církevní, především tedy Vánoce, Velikonoce.“

„Ježíš Maria, já neví... církve? Spousta

věcí. Na jedné straně kdysi dávno křížácké války, na druhé straně takové to smířování, nevím, no, je to oboustranné.“

„No, zbohatlíky.“

„Nevím... pobožní nebo něco takového, ne?“

„Někdo, kdo v něco věří. Bud' to jsou Jehovisté církve aj. Je tam nějaký Bůh, který by měl být nad námi, ale jestli to je pravda to jako vůbec nevím.“

„No tak to mě dává hodně, vím co je to církve, já jsem pokřtěná a byla jsem na biřmování.“

„Napadá mě taková myšlenka, protože já jsem dost materialista... třeba z čeho taková církve žije jako... kdo je dotuje nebo z čeho nakupují potraviny? No a církve asi to musí být nějakí zapřísáhlí lidi a nevím někdy jsem se tak zamýšlela nad tím odkud

berou peníze...“

Obecně lze říct, že náboženské vědomí v ČR je jen málo výrazné a omezuje se většinou na poznatky okolo charitativní činnosti katolické církve, která je velmi rozsáhlá.

Představována je především katolickou charitou (Caritas – z latiny láska k bližnímu) a patří k nejvýznamnějším organizacím ve světě. Těžiště činnosti katolické charity se ovšem nachází ve Třetím světě, v některých chudých afrických zemích provozuje a financuje většinu nemocnic a sociálních ústavů.

Mohli jsme se zamyslet nad výpověďmi náhodně vybraných lidí...

Jaký je vlastně skutečný vztah občanů naší země k církvi? Čím jej můžeme každý z nás ovlivnit?

Jindřich Mikula

PŘEČTĚTE SI

Uzdravení rodových kořenů

Kenneth McAll

Kenneth McAll se narodil v r. 1910 v Číně, zemřel v r. 2001 v Anglii. Byl lékař a misionář. Zasvětil svůj život kromě psychiatrické praxe i léčení zdánlivých psychických nemocí skrze Boží vedení. Předmluvu v jeho knize má P. Vojtěch Kodet. O. Carm.

Autor píše o duchovní bídě a o prokletí rodiny, které jsou opakem požehnaní. V knize jsou silně a reálně popisovány projevy i vícegeneračních narušení v rodinných vztazích. Autor píše o vlastní zkušenosti s duchovním uzdravováním rodu nebo rodových kořenů člověka.

Ludmila Schneiderová

Modlitba za Ostravu - problém kriminality

Je již tradicí, že v Modlitebně Církve bratrské v Ostravě se dvakrát do roka scházejí lidé, kterým záleží na městě, ve kterém žijí – Ostravě. Ekumenická setkání jsou nazývána Modlitbou za Ostravu a jsou opravdu modlitbou za konkrétní potřeby našeho města. Na minulém modlitebním setkání 22. října předložila paní Brigita Bilíková, státní zástupce, problém kriminality v Ostravě. Níže uvádíme s jejím svolením písemně zaznamenanou část. Zajisté může být i pro každého z nás zamyšlením nad situací v našem okolí vedoucí k modlitbě na tento úmysl.

V uplynulém roce bylo v Ostravě a blízkém okolí spácháno přes 30 tisíc trestných činů. V obvodu Krajského soudu Ostrava je to zdaleka nejvíce z celé České republiky. V obvodu Krajského soudu Brno, který byl v počtu spáchaných činů na druhém místě, to bylo řádově o tisíce činů méně. Ostrava je místo s nejvyšší kriminalitou v republice.

Loni zde bylo spácháno 33 vražd nebo pokusů o ně, za letošní rok je to naštěstí „jen“ 10 případů, ale i tak je to v průměru jeden měsíčně. Kromě činů, na jejichž konci je násilná smrt člověka, existuje celá řada dalších, závažných zločinů, jejichž následky si oběti mnohdy ponosou po celý zbytek života. Jsou mezi nimi děti, staří lidé, ženy i muži. Bez rozdílu věku,

z různých sociálních vrstev. Násilí pachatelů se stupňuje, důvody jejich činů jsou rok od roku triviálnější.

- Tři, ani ne dvacetiletí, mladíci jen tak, pro zábavu, ukopali k smrti jednoho bezdomovce, druhého těžce zranili. Ani probíhající soudní řízení je nepřiměřeno k uznání své odpovědnosti. Po celou dobu vystupovali způsobem, že se vlastně nic nestalo, když se jednalo o bezdomovce.

- Osmatřicetiletý muž vyhodil ze třetího patra domu svou schizofrenní sousedku jen proto, že mu vzala cigaretu. Tento muž také několik let surově týral svou ženu a v době jeho činu byly v bytě i jejich čtyři malé holčičky.

- Žena na služební cestě zastavila autem na odpočívadle v lese, kde byla ubodána k smrti. Jejího vraha se stále nepodařilo dopadnout. Nejasný je i motiv jeho jednání.

- Padesátiletý muž zabil 42-mi ranami nožem svou pětasedmdesátiletou matku, protože chtěl k večeři rýži a ona mu uvařila brambory. Matka se o něho celý život starala, pomáhala mu a vždy, když se dostal do těžké životní situace, ho bez výhrad přijala k sobě.

- Třicetiosmiletý muž ubodal svého mladého zaměstnavatele, jinak manžela své milenky, protože si chtěl uspokojit své ambice v řízení firmy a jako bonus získat i

Ilustrační kresba: archiv

novou rodinu. Ve vězení posléze spáchal sebevraždu.

- Další, stejně starý muž, neunesl, že jeho manželka podala žádost o rozvod, poté, co přišla na jeho četné mimomanželské vztahy a podvody, počkal si na ni před domem a při jejím odchodu do práce ji ubil k smrti. Její tetu, kterou probudil výkřik neteře, na místě zastřelil. Pachatel je v této chvíli před soudem a svůj čin popírá a lítost ani nepředstírá.

- Pěťadvacetiletá matka šlápla na svého ročního syna, protože příliš plakal. Dítě mělo z předchozího týrání po několik týdnů neošetřenou zlomeninu pažní kosti a zlomeniny žeber. Ve vazbě se ženě narodil další syn a čtyřletá dcera je v péči babičky.

- Dosud neznámý lupič přepadl provozovnu sázkové kanceláře, vykradl ji a její obsluhu – třicetiletou ženu – ubodal k smrti. Peníze by mu bezesporu dala dobrovolně. Zůstalo po ní malé dítě.

- Osmnáctiletý mladík večer vykrádal byt své

nemohoucí babičky, protože potřeboval peníze a babička představovala snadnou kořist. Nekradl tam poprvé a babička už měla všechny peníze schované. Protože nic nenašel a babička se navíc probudila, ubodal ji více jak čtyřiceti ranami. Jeho rodiče ani kamarádi na něm druhý den nic nepoznali. Choval se naprosto normálně.

O dalších a dalších podobných případech bych zde mohla mluvit celý večer a ještě i zítra. To nemám v úmyslu. Jen jsem tím chtěla říct, že žádný z nás není proti kontaktu se zlem imunní. Každý z nás se s ním může setkat v jeho krystalické podobě, aniž by k tomu jakýmkoliv způsobem přispěl.

Žádná z obětí jistě nepředpokládala, že ji potká podobný osud, nemohla se mu zpravidla ani nijak zvlášť účinně bránit. Žijeme se zlem, je okolo nás a jedinou cestou jak proti němu účinně bojovat je modlitba, o kterou vás prosím.

Brigita Bilíková

Putování matrik přívozkých

Matriční knihy

Foto: Jan Košárek

Farní správa Přívozu spadala pod Ostravu, tudíž veškeré svatby, narození, úmrtí se zapisovaly do ostravských matrik. Teprve od roku 1784 začal ostravský farní úřad vést samostatně matriky přívozké. Když byla v Přívoze zřízena samostatná

duchovní správa, byly matriky přeneseny do Přívozu.

Za protektorátu bylo nebezpečí náletů. Matriky proto byly 08. 06. 1943 odvezeny na Hukvaldy. Tam každý týden jednou nebo dvakrát jezdil matrikář z farního úřadu

v Ostravě a vypisoval a vystavoval žádané matriční doklady všem farnostem, které tam měly své matriky a v Ostravě si objednaly výpisy z matrik.

Hukvaldy však byly příliš vzdáleny. Proto se hledalo bližší místo, kde by mohly být matriky bezpečně uloženy. Takovým místem byla uznána fara ve Staré Bělé, kde byly v první polovině roku 1944 matriční knihy převezeny a uloženy až do 30. 11. 1944. Poté byly nakrátko všechny matriky opět v Přívoze. Dne 12. 12. 1944 znovu putovaly starší matriky na faru až do Ludslavic u Holešova, kde zůstaly do 13. 06. 1945.

Stěhování však ještě

nebylo konec. Dne 18. 01. 1950 Dr. Matula z Obvodního národního výboru v Ostravě přívozké matriky uzavřel. Farnost začala psát do nových matrik, čistě církevních. Dne 05. 05. 1952 byly starší matriky odvezeny na matriční oddělení ObNV a asi v roce 1962 převezeny na ostravskou radnici.

V současnosti jsou tedy na faře matriky křestní, svatební, úmrtní od roku 1950. Pro lepší orientaci jsou i knihy, ve kterých jsou „seznamy“ k matrikám – repertáře (křestní a úmrtní) a kniha *Ne Temere* (svatební).

Jan Košárek

OSOBNOSTI FARNOSTI

Karel Patočka

Karel Patočka, varhaník, houslista, sbormistr a hudební kritik a pedagog se narodil 11. 08. 1876 v Mělníku.

Absolvoval pražskou konzervatoř. Byl žákem Antonína Dvořáka, napsal několik menších klavírních a orchestrálních skladeb.

Od roku 1902 žil Karel Patočka v Ostravě. V letech

1908 – 1938 působil v Ostravě-Přívoze jako varhaník a ředitel kůru přívozkého chrámu.

Byl profesorem na přívozkém gymnáziu, vyučoval zpěv na dalších středních školách a působil jako sbormistr mnoha hudebních sborů (Pěvecké sdružení slezských učitelů, dělnický pěvecký spolek Ozvěna Ostrava, německý spolek Frohsinn,

pěvecký spolek typografů Křížkovský, spolek tamburašů).

Jeho učitelská činnost byla spojena především s existencí přívozkého reformního reálného gymnázia, založeného v roce 1919. V roli vedlejšího učitele „nezávazného“ zpěvu vedl své studenty (byl mezi nimi také Ilja Hurník) k praktickým hudebním (zvláště

vokálním a instrumentálním) činností.

V roce 1924 organizoval oslavy Bedřicha Smetany v Ostravě.

Dne 31. 12. 1938 odešel Karel Patočka do výslužby. Zemřel po krátkém odpočinku 25. 11. 1940. Pohřeb se konal z přívozkého kostela na ostravský hřbitov.

Jan Košárek

TÝDEN FARNOSTI

PONDĚLÍ

7⁰⁰ mše sv.,
15³⁰ družina pro děti
na faře.

ÚTERÝ

6⁴⁵ mše sv. u sester,
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
18³⁰ společenství
středoškoláků,
18⁰⁰ Net For God (po-
slední úterý v měsíci).

STŘEDA

odpoledne výuka ná-
boženství,
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
18⁰⁰ společenství CHO.

ČTVRTEK

13³⁰ návštěva věznice,
17⁰⁰ mše sv., adorace Nej-
světější Svátosti,
19⁰⁰ společenství
přímluvné modlitby.

PÁTEK

9⁰⁰ návštěva nemocných
(první pátek),
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
adorace (první pátek)

18⁰⁰ modlitební společen-
ství mladých.

SOBOTA

14³⁰ mše sv. v Domově
seniorů
15³⁰ večeradlo (1. sobota),
17⁰⁰ mše sv.

NEDĚLE

8⁰⁰ mše sv.,
9⁰⁰ zkouška scholy,
10³⁰ mše sv.,
17⁰⁰ mše sv. ,
19⁰⁰ společenství kněží
(co dva týdny),
19⁰⁰ Večery chval (po-
slední neděle v měsíci).

MODLITEBNÍ
INTENCE

- aby měli zákonodárci
a pracovníci ve
zdravotnictví úctu k
lidskému životu
- aby na korejském
poloostrově rostl duch
usmíření a pokoje
- aby zemřelí došli
Božího milosrdenství

- aby v naší farnosti
rostla vzájemná láska
a porozumění

INFORMACE

01. 11. Slavnost Všech
svatých.
Mše sv. 8⁰⁰, 17⁰⁰.
02. 11. Vzpomínka na
všechny věrné
zemřelé.
Mše sv. 8⁰⁰, 17⁰⁰.
První pátek v měsíci.
03. 11. První sobota
v měsíci, večeradlo
v 15³⁰ hod.
05. 11. Úklid kostela od
15⁰⁰ hodin.
09. 11. Svátek
posvěcení lateránské
baziliky.
10. 11. Památka sv. Lva
Velikého, papeže
a učitele církve.
12. 11. Památka sv.
Josafata, biskupa
a mučedníka.
13. 11. Památka sv.
Anežky české, panny.

17. 11. Památka sv.
Alžběty Uherské,
řeholnice.
21. 11. Památka
Zasvěcení Panny
Marie v Jeruzalémě.
22. 11. Památka sv.
Cecílie, panny
a mučednice.
24. 11. Památka sv.
Ondřeje Dung - Laca,
kněze a druhů,
mučedníků.
25. 11. Slavnost Ježíše
Krista Krále.
Večery chval v 19⁰⁰
hodin.
26. 11. Den modlitby a
postu za farnost a její
společenství.
Úklid kostela od 15⁰⁰
hodin.
27. 11. Net For God v
18⁰⁰.
30. 11. Svátek sv.
Ondřeje, apoštola.

Od 19. 11. jsou mše
svaté přes týden
slouženy v kapli na faře.

PŘÍVOZNÍČEK - doplňovačka

Milé děti,

máte již vyluštěnou doplňovačku v minulém
čísle Přívozníku? Dnes vám přináším řešení.
Slovo, které správně vyšlo, je: MODLITBA.

Modlitba je základní činností křesťana. Jak často
se děti modlíte? Ráno, večer, před jídlem, po jídle,
i jindy? Do modlitby je zapojeno nejen naše
srdíčko a myšlení, ale také celé naše tělo. Můžeme
stát, klečat, sedět, mít ruce sepjaté, rozpřážené,
zvednuté... V modlitbě Boha chválíme, děkujeme
Mu a prosíme Ho. Podle toho vybíráme i slova,
kterými se modlíme. Mnoho modliteb najdeme
také v Bibli.

Dnešní soutěžní otázka pro vás zní: Jakými
slovy se k Ježíši modlil zločinec, který visel vedle
něj na kříži? A co mu Pán Ježíš odpověděl?
Nápověda: Evangelium podle sv. Lukáše 23, 35 –
43.

Své odpovědi doneste na lístečku na faru, čeká
vás malá odměna.

Váš Přívozníček

Na tomto čísle spolupracovali:

Jan Košárek, Jiřina Müllerová, Tomáš Pindřák, Bogdan Stępień.

Vydavatel: Římskokatolická farnost Ostrava-Prívov - <http://privoz.farnost.cz>, bankovní spojení: 1643641359/0800.

Náklady na výrobu: 7,- Kč. Registrován u Ministerstva kultury ČR pod registračním číslem MK ČR E 14926.